

134

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 16 stycznia 2004 r.

w sprawie mianowania żołnierzy zawodowych i żołnierzy pełniących służbę kandydacką w razie ogłoszenia mobilizacji, ogłoszenia stanu wojennego i w czasie wojny

Na podstawie art. 146 ust. 4 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki i tryb mianowania żołnierzy zawodowych i żołnierzy pełniących służbę kandydacką, zwanych dalej „żołnierzami”, na wyższe stopnie wojskowe w związku z wyznaczeniem na wyższe stanowisko służbowe w razie ogłoszenia mobilizacji, ogłoszenia stanu wojennego i w czasie wojny.

§ 2. Warunkiem nadania żołnierzowi stopnia wojskowego podporucznika (podporucznika marynarki) jest ukończenie przez niego wyższej szkoły wojskowej i posiadanie co najmniej wykształcenia wyższego zawodowego albo posiadanie co najmniej wykształcenia wyższego zawodowego i odbycie w ramach pełnienia służby kandydackiej przeszkolenia wojskowego oraz zdanie egzaminu na oficera.

§ 3. 1. Warunkiem nadania stopnia wojskowego kaprała (mata) jest ukończenie szkoły ponadgimnazjalnej i w ramach pełnienia służby kandydackiej kursu podoficerskiego oraz zdanie egzaminu na podoficera zawodowego.

2. Jeżeli przemawiają za tym potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, zwanych dalej „Siłami Zbrojnymi”, stopień wojskowy kaprała (mata) może być nadany — po zdaniu egzaminu na podoficera — starszemu szeregowemu zawodowemu, który posiada co najmniej wykształcenie zasadnicze zawodowe i bardzo dobrą ogólną ocenę w opinii służbowej oraz nie przekroczył 50. roku życia.

§ 4. 1. Stopień wojskowy starszego szeregowego (starszego marynarza) nadaje się żołnierzowi pełniącemu służbę kandydacką przez okres co najmniej jednego miesiąca, jeżeli po tym okresie uzyskał pozytywną ocenę w opinii służbowej.

2. Żołnierza pełniącego służbę kandydacką z dniem mianowania na stopień wojskowy starszego szeregowego zalicza się do korpusu szeregowych zawodowych.

3. Organ uprawniony do mianowania żołnierza pełniącego służbę kandydacką na stopień wojskowy starszego szeregowego przesyła wykaz żołnierzy, których zaliczono do korpusu szeregowych zawodowych,

dyrektorowi departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego w sprawach kadr.

4. Mianowanie żołnierzy, o których mowa w ust. 2, na kolejne wyższe stopnie wojskowe, do stopnia sierżanta (bosmana) włącznie, dokonuje się wraz z wyznaczeniem żołnierza na stanowisko służbowe zaszerogowane do odpowiedniego stopnia etatowego, przewidzianego w etacie wyższej szkoły wojskowej dla podchorążych lub centrum szkolenia dla elewa. Mianowanie może nastąpić po pozytywnym ukończeniu cyklu szkolenia przewidzianego programem wyższej szkoły wojskowej lub szkoły podoficerskiej i zdaniu egzaminów.

§ 5. 1. Żołnierza, który zmarł lub zginął w okolicznościach świadczących o szczególnym męstwie, mimo niespełniania warunków do mianowania, o których mowa w § 2 i § 3 ust. 1, można pośmiertnie mianować na kolejny wyższy stopień wojskowy.

2. Mianowanie, o którym mowa w ust. 1, następuje z dniem zaistnienia okoliczności świadczących o szczególnym męstwie.

§ 6. Warunkiem mianowania żołnierza zawodowego na wyższy stopień wojskowy, w obrębie korpusu kadry zawodowej Sił Zbrojnych, jest wyznaczenie na stanowisko służbowe odpowiadające stopniowi etatowemu stanowiska, na jakie został wyznaczony.

§ 7. Właściwy dowódca (szef, komendant) przedstawia wniosek o mianowanie żołnierza zawodowego na kolejny, wyższy stopień wojskowy w formie wykazu zbiorowego do stanowiska podpułkownika włącznie, a na stopień pułkownika i generała w formie indywidualnych wniosków.

§ 8. Wnioski o mianowanie żołnierza podpisują właściwi dowódcy (szefowie, komendanci), którzy są obowiązani przestać je drogą służbową do organu uprawnionego do mianowania.

§ 9. 1. Mianowanie żołnierza na kolejny, wyższy stopień wojskowy w przypadkach, o których mowa w art. 146 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, następuje w drodze postanowień organów właściwych do mianowania.

2. Dniem mianowania żołnierza na kolejny, wyższy stopień wojskowy jest data postanowienia, decyzji (rozkazu) o mianowaniu, jeżeli w postanowieniu, decyzji (rozkazie) nie został określony inny dzień mianowania.

3. Na kolejne, wyższe stopnie wojskowe mianuje się żołnierza zawodowego w zależności od potrzeb, na warunkach określonych w § 6.

§ 10. Przełożony, który wystąpił z wnioskiem o mianowanie żołnierza na kolejny, wyższy stopień wojskowy, jest obowiązany niezwłocznie powiadomić organ, do którego wystąpił z tym wnioskiem, o ujawnionych faktach powodujących niezasadność mianowania.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2004 r.¹⁾

Minister Obrony Narodowej: *J. Szmajdziński*

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 3 września 1998 r. w sprawie przebiegu służby wojskowej żołnierzy zawodowych po ogłoszeniu mobilizacji i w czasie wojny (Dz. U. Nr 122, poz. 800), które traci moc, w części dotyczącej § 18—20, z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

135

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 22 grudnia 2003 r.

w sprawie ilości materiału siewnego niezbędnej do przeprowadzenia badania odrębności, wyrównania i trwałości, badania wartości gospodarczej odmiany oraz terminów dostarczania materiału do Centralnego Ośrodka Badania Odmian Roślin Uprawnych²⁾

Na podstawie art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz. 1299) zarządza się, co następuje:

§ 1.1. Ilość materiału siewnego niezbędną do przeprowadzenia badania odrębności, wyrównania i trwałości oraz terminy, w jakich materiał ten należy

dostarczyć do Centralnego Ośrodka Badania Odmian Roślin Uprawnych określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Ilość materiału siewnego niezbędną do przeprowadzenia badania wartości gospodarczej odmiany oraz terminy, w jakich materiał ten należy dostarczyć do Centralnego Ośrodka Badania Odmian Roślin Uprawnych, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 2. Materiał siewny do badania odrębności, wyrównania i trwałości oraz do badania wartości gospodarczej odmiany powinien pochodzić z tej samej partii materiału siewnego.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *W. Olejniczak*

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 32, poz. 305).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają następujące przepisy Unii Europejskiej:
— dyrektywę Rady 2002/53/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie Wspólnego Katalogu Odmian Gatunków Roślin Rolniczych,
— dyrektywę Rady 2002/55/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw.